

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

nr 1373

* 28 kwietnia 2024 *

Rok XXXIV

Życ zyciem Chrystusa

- 8:00 Czernica ++rodzice: +Maria +Stanisław Zelek +Szczepan Konat +
+dziadkowie: +Marianna +Stanisław Czech +Henryka +Jan Majka
- 9:30 Wojnowice dziękczynno-błagalna w intencji Genowefy i Krzysztofa
Ulmanów z okazji 45 rocznicy ślubu
- 11:00 Czernica dziękczynno-błagalna w intencji Małgorzaty i Andrzeja
Pogórskich z okazji 20 rocznicy ślubu

J 15, 1-8 * Kto trwa we Mnie, przynosi owoc obfity

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który go uprawia. Każdą latorośl, która nie przynosi we Mnie owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfitszy. Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do was. Trwajcie we Mnie, a Ja w was będę trwać. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie – jeżeli nie trwa w winnym krzewie – tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie.

Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić. Ten, kto nie trwa we Mnie, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie. Potem ją zbierają i wrzucają w ogień, i płonie. Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, to proście, o cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

Jezus Chrystus żegna się z najbliższymi przyjaciółmi. Kosztuje Go opuścić tak bliskie mu osoby. Otoczony dwunastoma apostołami na ostatniej wieczerzy odlicza godziny dzielące go od wypełnienia Bożego planu w atmosferze głębokiej bliskości. Przy innych okazjach mówił im o Królestwie Niebieskim porównując je z winnicą, która jest oddana w dzierżawę rolnikom. Teraz, wprowadza pewną zmianę. On sam jest krzewem winnym. Nie mówi: «wy jesteście krzewem winnym», ani «wy jesteście rolnikami winnicy». Ale mówi: «Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami». Sam syn, który w przypowieści o winnicy był dziedzicem, teraz utożsamia się z krzewem winnym. Wszedł do winnicy, do świata i stał się winnym krzewem. Pozwolił się zasadzić w ziemi.

W ten sposób Jezus Chrystus ukazuje im głębię Miłości Bożej. Winny krzew już nie jest jedynie stworzeniem na które Bóg patrzy z miłością. On sam stał się krzewem winnym, utożsamił się na zawsze z krzewem winnym, z ludźmi, z życiem każdego z nas.

I dlatego krzew winny już nigdy nie będzie mógł być wyrwany, nie będzie mógł być pozostawiony złoczyńcom i złodziejom. Do końca należy do Boga, ponieważ sam Syn Boży żyje w nim.

Obietnica złożona Abrahamowi, Izaakowi, Jakubowi, Mojżeszowi, Dawidowi, prorokom, została ostatecznie spełniona. Przez swoje Wcielenie, Bóg osobiście się zaangażował, jego miłość jest nieodwołalna. Ale, jednocześnie, obraz winnego krzewu i latorośli mówi nam o wymaganiach tej miłości. Kieruje się do każdego z nas, oczekując odpowiedzi. Konieczne jest wejście w ten strumień miłości; wyciąć, przyciąć, oczyścić to wszystko co uniemożliwia, aby ten strumień dotarł aż do ostatniego zakątka tego świata.

Opiekun winnicy bierze nożyce do cięcia latorośli i przycina je, aby miały więcej słońca i światła, aby dały smaczne winne grona. Sam Chrystus chce nas przyciąć, abyśmy żyli jego własnym życiem. Chce nas wprowadzić w swoją Mękę, abyśmy wprowadzili ją w nasze własne życie, abyśmy ją wcielili.

W ten sposób otrzymujemy nowy sposób bycia. Życie Chrystusa staje się także naszym: możemy myśleć jak On, działać jak On, widzieć świat i rzeczy oczami Jezusa.

Jako skutek tego możemy kochać innych tak jak On to uczynił: w swoim sercu, ze swego serca, swoim sercem. I nieść w ten sposób światu owoce dobroci, miłości i pokoju. Takie jest pragnienie Jezusa Chrystusa: wyrwać nasze serce kamienne i dać nam serce z ciała, pełne życia, serce współczujące i miłosierne. I prosi nas abyśmy weszli w jego zranione ręce, aby mógł wyciąć z naszego życia to co przeszkadza, to co oddziela nas od Boga.

Drobne umartwienia są właśnie takim sposobem, aby powiedzieć Panu, aby zabrał nam przejawy pychy, pożądania, zagniewania, lenistwa, zazdrości, egoizmu, próżności, urazów, nieczystości. Pozwólmy, aby Duch Święty przycinał wszystko to, co nie jest życiem w Chrystusie. On sprawi, że nasze serce będzie miało wielkość serca Jezusa Chrystusa.

Jeśli pozwolimy, aby działanie Boga weszło w nasze życie, wówczas pozostaniemy w jego miłości, damy trwałą owoc. Przez nasze małe umartwienia i akty pokuty mówimy Bogu: „chcę żyć w Tobie, dla Ciebie, z Tobą”; „chcę tam gdzie jestem uczynić obecną siłą twojej miłości”.

Aby tak się stało nie potrzeba czynić wielkich umartwień, ale czynić je z miłością, prosząc Pana, aby przemienił nasze serce i abyśmy skierowali je ku bliźnim.

Chrystus da nam w ten sposób życie pełne miłości. Czynimy naszym jego życie i jego śmierć, w taki sposób, że On może żyć w nas przez miłość. I czyni nas zdolnymi do podążania jego śladami, współodkupiając wszystkie dusze, niosąc jego zbawcze życie we wszystkie miejsca gdzie się znajdujemy (por. Św. Josemaría, Via Crucis, Stacja XIV).

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

W minionych tygodniach rozważaliśmy cnoty kardynalne: roztropność, sprawiedliwość, męstwo i umiarkowanie. Te cztery cnoty, jak wielokrotnie podkreślaliśmy, należą do bardzo starożytnej mądrości, która poprzedza także chrześcijaństwo. Jeszcze przed Chrystusem głoszono uczciwość jako obowiązek obywatelski, mądrość jako regułę działania, męstwo jako podstawowy składnik życia, które zmierza ku dobru, a umiarkowanie jako niezbędny środek, by nie ośwładnęły nami wykroczenia. To dziedzictwo bardzo starożytne, dziedzictwo ludzkości nie zostało zastąpione przez chrześcijaństwo, lecz wyostrzone, wzmocnione, oczyszczone i włączone do wiary.

Dlatego w sercu każdego mężczyzny i każdej kobiety jest zdolność do poszukiwania dobra. Dany nam jest Duch Święty, aby ci, którzy go otrzymują, mogli wyraźnie odróżnić dobro od zła, mieli siłę, by mieć udział w dobru, unikając zła, a tym samym osiągnąć pełną realizację wiary.

Jednak w podejmowanej przez nas wszystkich drodze ku pełni życia, która jest przeznaczeniem każdej osoby – przeznaczeniem każdej osoby jest pełnia, bycie pełnią życia – chrześcijanin cieszy się szczególną pomocą Ducha Świętego, Ducha Jezusa. Jest ona realizowana poprzez dar trzech innych, wyłącznie chrześcijańskich cnót, które są często wymieniane razem w pismach Nowego Testamentu. Te fundamentalne postawy, które charakteryzują życie chrześcijanina, to trzy cnoty, które obecnie wymienimy wspólnie, wiara, nadzieja i miłość – wymieńmy je razem [wierni powtarzają]. Pisarze chrześcijańscy wkrótce nazwali je „teologalnymi”, ponieważ są przyjmowane i przeżywane w relacji z Bogiem, aby odróżnić je od innych, zwanych „kardynalnymi”, stanowiących „podstawę” dobrego życia. Jedne i drugie, zebrane razem w wielu systematycznych rozważaniach, stworzyły w ten sposób wspaniałą siedmiozgłoskowiec, który często jest przeciwstawiany liście siedmiu grzechów głównych. Katechizm Kościoła Katolickiego definiuje działanie cnót teologalnych w następujący sposób: „kształtują, pobudzają i charakteryzują działanie moralne chrześcijanina. Kształtują one i ożywiają wszystkie cnoty moralne. Są wszczepione przez Boga w dusze wiernych, by uzdolnić ich do działania jako dzieci Boże i do zasługiwania na życie wieczne. Stanowią one rękojmię obecności i działania Ducha Świętego we władzach człowieka” (n. 1813).

Mówimy o zagrożeniach. Choć cnotom kardynalnym grozi, że będą tworzyć mężczyzn i kobiety heroicznym w czynieniu dobra, lecz samotnych, odizolowanych, to wielkim darem cnót teologalnych jest egzystencja 4

przeżywana w Duchu Świętym. Chrześcijanin nigdy nie jest sam. Czyni dobro nie z powodu tytanicznego wysiłku osobistego zaangażowania, lecz czyni dobro, dlatego, że jako pokorny uczeń idzie za Nauczycielem Jezusem, który postępuje drogą przed nami. Chrześcijanin posiada cnoty teologalne, są one wielkim antidotum na samowystarczalność. Jakże często niektórym moralnie nienagannym mężczyznom i kobietom grozi, że staną się w oczach tych, którzy ich znają zarozumiali i arogancy! Jest to zagrożenie, przed którym dobrze przestrzega nas Ewangelia, gdzie Jezus zaleca uczniom: „Tak mówcie i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono: «Słudzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać»” (Łk 17,10). Pycha jest potężną trucizną: wystarczy jej kropla, aby zepsuć całe życie nacechowane dobrem. Osoba może dokonać góry dobrych uczynków, może zebrać pochwały i wyróżnienia, ale jeśli zrobiła to wszystko jedynie dla siebie, aby się wywyżżyć, czy nadal może nazywać się osobą pełną zalet? – Nie!

Dobro jest nie tylko celem, ale także stylem. Dobro wymaga wiele dyskrecji, wiele uprzejmości. Dobro potrzebuje przede wszystkim ogołocenia się z tej czasami zbyt uciążliwej obecności, jaką jest nasze „ja”. Kiedy „ja” jest w centrum wszystkiego, to wszystko ulega zniszczeniu. Jeśli każde działanie, jakie podejmujemy w życiu, dokonujemy jedynie dla siebie, to czy naprawdę ta motywacja jest tak ważna? Biedne „ja” opanowuje wszystko i tak rodzi się pycha.

Cnoty teologalne są bardzo pomocne, by skorygować wszystkie te sytuacje, które czasami stają się uciążliwe. Są one szczególnie pomocne w chwilach upadku, ponieważ także ci, którzy mają dobre intencje moralne, niekiedy upadają. Wszyscy w życiu upadamy, bo wszyscy jesteśmy grzesznikami. Tak jak i ci, którzy codziennie praktykują cnoty, czasami błędzą, wszyscy błędzimy w życiu: rozumowanie nie zawsze jest jasne, wola nie zawsze jest stanowcza, namiętności nie zawsze są opanowane, odwaga nie zawsze pokonuje lęk. Ale jeśli otworzymy serce na Ducha Świętego, Nauczyciela wewnętrznego, to ożywia On w nas cnoty teologalne: wtedy jeśli straciliśmy ufność, Bóg ponownie otwiera nas na wiarę – z mocą Ducha Świętego; jeśli jesteśmy przygnębieni, Bóg rozbudza w nas nadzieję; jeśli nasze serce jest bezwzględne, Bóg czyni je czułymi swoją miłością.

INFORMACJE DUSZPASTERSKIE

- * KANCELARIA PARAFIALNA czynna będzie w poniedziałek 29 kwietnia w godz. 16:30-17:30
- * ODWIEDZINY CHORYCH W DOMACH w czwartek 2 maja od godz. 8:30
- * ZMIANA TAJEMNIC RÓŻAŃCA – w niedzielę 5 maja

Zachęcamy do korzystania z biblioteki, która znajduje się na półpiętrze w kościele w Czernicy, po drodze na chór, pożyczać książki można samodzielnie, zawsze w czasie kiedy otwarty jest kościół, w niedzielę i w tygodniu, przed i po nabożeństwach, warto poszukać czegoś co pogłębi i wzmocni naszą wiarę, odpowie na nasze wątpliwości, zachęci świadectwem innych wierzących. Mamy książki także dla dzieci i młodzieży. Wystarczy wziąć książkę jeśli się spodoba przeczytać i oddać albo wymienić na inną, nie trzeba się zapisywać.

Zapraszamy na spotkania Grupy AA!
Spotkania odbywają się w każdą niedzielę
w świetlicy wiejskiej
w Jeszkowicach o godz. 17:30.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na maj 2024

O dobrą formację osób zakonnych i seminarzystów – Módlmy się, aby siostry i bracia zakonnicy oraz seminarzyści wzrastali w swoim powołaniu, dobrze korzystając z formacji ludzkiej, religijnej, duchowej i wspólnotowej, dzięki czemu staną się wiarygodnymi świadkami Ewangelii.

Proboszcz: ks. mgr Jan Pankala RM. Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego, ul. św. Brata Alberta 3, 55-003 Czernica, Konto Parafialnej Rady Duszpasterskiej, BS OŁAWA nr **09 9585 0007 0020 0200 0677 0001 6**

29 IV
pon. **ŚWIĘTO ŚW. KATARZYNY ZE SIENY, DZIEWICY I DOKTORA KOŚCIOŁA, PATRONKI EUROPY**
1 J 1, 5 – 2, 2; Ps 103 (102), 1b-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18a (R.: por. 1b); Por. Mt 11, 25; Mt 11, 25-30
17:30 Wojnowice +Maria w 1 rocznicę śmierci +Henryk +Robert
+Edward +Piotr

30 IV
wt. Dz 14, 19-28; Ps 145 (144), 10-11. 12-13. 21 (R.: por. 12); Por. Łk 24, 46b. 26b; J 14, 27-31a
8:00 Czernica w intencji parafian

1 V
śr. **WSPOMNIENIE ŚW. JÓZEFA, RZEMIEŚNIKA**
Dz 15, 1-6; Ps 122 (121), 1b-2. 4-5 (R.: por. 1bc); J 15, 4a. 5b; J 15, 1-8
8:00 Czernica o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne
17:30 Wojnowice +Danuta Łabuz

2 V
czw. **WSPOMNIENIE ŚW. ATANAZEGO, BISKUPA I DOKTORA KOŚCIOŁA**
Dz 15, 7-21; Ps 96 (95), 1-2a. 2b-3. 10 (R.: por. 3); Por. J 10, 27; J 15, 9-11
8:00 Czernica dziękczynno-błagalna w intencji Macieja Siedleckiego
z okazji 65. rocznicy urodzin

3 V
pt. **UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, KRÓLOWEJ POLSKI**
Ap 11, 19a; 12. 1-6a. 10ab; Jdt 13, 18bcde. 19-20a (R.: 15, 9e); Kol 1, 12-16; J 19, 27; J 19, 25-27
9:30 Wojnowice +Maria +Jan Pawłowicz +Zofia +Wojciech Pinkosz
11:00 Czernica ++rodzice +Helena +Stanisław Bartnik +(brat) Stanisław Bartnik

4 V
sob. **WSPOMNIENIE ŚW. FLORIANA, MECZENNIKA**
Dz 16, 1-10; Ps 100 (99), 2-3. 4-5 (R.: por. 1b); Kol 3, 1; J 15, 18-21
8:00 Czernica +Maria Niedzielka w 30 rocznicę śmierci (po Mszy św.
różaniec)
17:00 Czernica +Krystyna +Józef Kobylarz

5 V
niedz. **SZÓSTA NIEDZIELA WIELKANOCNA - ADORACYJNA**
Dz 10, 25-26. 34-35. 44-48; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4 (R.: por. 2a); 1 J 4, 7-10; J 14, 23; J 15, 9-17
8:00 Czernica +Stanisław Mazurek w 10 rocznicę śmierci i o zdrowie dla
Zofii Mazurek
9:30 Wojnowice +Leon Helt +Danuta Łabuz
11:00 Czernica w intencji parafian

II Kongres Wieczystej Adoracji

10-12 MAJA 2024
WROCŁAW

Adoratio
Perpetua
Christi

EWTN

Telewizja
Katolicka

ADORACJA ŹRÓDŁEM JEDNOŚCI